

ایده های صحیح انسان از کجا سرچشمه می گیرند؟^(۱)

مأتوسسه دون

(می سال ۱۹۶۳)

ایده های صحیح انسان از کجا سرچشمه می گیرند؟ آیا از آسمان نازل می شوند؟ نه. آیا آن ها خصیصه ذاتی مغز انسان هستند؟ باز هم نه. ایده های صحیح انسان فقط از پراتیک اجتماعی سرچشمه می گیرند، یعنی از این سه نوع پراتیک اجتماعی: مبارزة تولیدی، مبارزة طبقاتی و آزمون های علمی. موجودیت اجتماعی انسان تعین کننده فکر اوست. ایده های صحیحی که مختص طبقه پیشو اند، به محض این که توده ها ان هارا فرآگیرند ، به نیروی مادی جهت تغییر دادن جامعه و جهان بدل خواهند گشت. انسان ها طی پراتیک اجتماعی خود در مبارزات گوناگون شرکت می جویند و تجربیات فراوانی – از کامیابی ها و شکست ها – به دست می آورند. پدیده های بیشمار دنیای خارجی یعنی به وسیله اعضای حواس پینجگانه – چشم، گوش، بینی، زبان و بدن – در مغز انسان انعکاس می یابند که در آغاز فقط شناخت حسی به دست می دهند. با تجمع معلومات کافی ناشی از شناخت حسی، به شناخت تعلقی یعنی به ایده بدل می شود . این یک پروسه شناخت است. این نخستین مرحله مجموعه پروسه شناخت، یعنی مرحله گذار از ماده یعنی به شعور ذهنی، از هستی به ایده است. در این مرحله این که آیا شعور یا ایده (منجمله تئوری ها، سیاست ها، نقشه ها و تدبیر) قوانین جهان خارجی یعنی را به درستی بازتاب می کند یا نه، هنوز ثابت نمی شود و صحت شعور یا ایده نیز هنوز نمی تواند معین شود.

سبس دومین مرحله پروسه شناخت می آید، یعنی مرحله بازگشت از شعور به ماده، از ایده به هستی- در این جا انسان ها شناخت به دست آمده از مرحله اول را در پراتیک اجتماعی به کار می بندند تا ببینند که آیا این تئوری ها، سیاست ها، نقشه ها و تدبیر به کامیابی های پیشگیری شده می انجامند یا نه . به طور کلی ، هر آنچه که به کامیابی منجر شود، درست است و هر آنچه که به شکست بینجامد، اشتباه است؛ این امر به خصوص در مورد مبارزة بشر با طبعتی صادق است. در مبارزة اجتماعی، گاهی اتفاق می افتد که نیرو هایی که نماینده طبقه پیشو اند، با شکست رو به رو می شوند، ولی این به علت آن نیست که گویا ایده های آنان نادرست بوده است، بلکه به این جهت است که در تناسب قوائی که با یکدیگر سرگرم مبارزه اند، نیرو های پیشو هنوز به قدرت نیرو های ارجاعی نرسیده اند و از این راست که موقعتاً با شکست مواجه می شوند؛ ولی سرانجام روزی فرامی رسد که نیرو های پیشو پیروز می گردند. شناخت انسان در اثر آزمایش در پراتیک، جهش دیگری می یابد. این جهش به مراتب از جهش اول پراهمیت تر است، زیرا تنها این جهش دوم است که می تواند درستی یا نادرستی جهش اول شناخت را ثابت نماید، یعنی ثابت کند که آیا ایده ها، تئوری ها، سیاست ها، نقشه ها و تدبیری که در پروسه انعکاس جهان خارجی یعنی به دست آمده اند، صحیح اند یا نه، راه دیگری برای آزمودن حقیقت موجود نیست .

اما در مورد شناخت پرولتاریا از جهان، وی هدف دیگری به جز تغییر دادن آن ندارد. یک شناخت صحیح اغلب با طی کردن یک پروسه تکرار مکرر حرکت از ماده به شعور و سپس از شعور به ماده، یعنی حرکت از پراتیک به شناخت و سپس از شناخت به پراتیک می تواند به دست آید. اینست تئوری شناخت مارکسیستی، اینست تئوری شناخت ماتریالیسم دیالتیکی.

در میان رفقاء ما بسیاری هستند که هنوز این اصل تئوری شناخت را درک نمی کنند. اگر از آنان سؤال شود که ایده ها، نظرات، سیاست ها و متد ها ، نقشه ها و استنتاجات و نطق های بی پایان و مقالات عربی و طویل آن ها از کجا سرچشمه می گیرند؟ آن ها در شگفت شده و پاسخی بدان نمی یابند. برای آن ها امکان

تبديل ماده به شعور و شعور به ماده نيز غير قابل درک است؛ هرچند چنین جهيشی در زندگی روزمره کراراً به چشم می خورد. از اين رو، ما باید رفقای مان را با تئوري شناخت ماترياليسم ديالكتيکي آشنا سازيم تا بنوآند درست فکر بكنند، قادر به تحقيق و مطالعه گرددن، تجربيات خود را جمعبندی نمایند، بر دشواری ها فائق آيند، كمتر مرتکب اشتباه شوند و کار خود را به نحو احسن انجام دهند، همه نيروي خود را در مبارزه به کاربرند، كشور سوسيااليستي بزرگ و نيرومندی بنا کنند و برای انجام وظيفه بزرگ و حتمی انترناسيوناليستی ما به توده های وسیع مردم ستمدیده و استثمارزده سراسر جهان کمک نمایند.

ياداشت:

(۱) - اثر حاضر بخشی از "قرار کميته مرکزی حزب کمونيست چين در باره بعضی از مسائل کار رostenائی در حال حاضر" (لايجه) می باشد. اين لايجه تحت نظارت مستقيم رفيق مائوتسه دون تدوين شده و اين قسمت توسيط شخص رفيق مائوتسه دون نگاشته شده است.

اداره نشرات زبان های خارجي

پکن ۱۹۶۹

بازتابیپ: همایون اوریا

۲۰۱۷ دسمبر ۱۱